

Splendidum družstvo

**DETEKTIV
KJELSSON**

VRAH V KAPUCI

DANIEL JANŮ

DETEKTIV KJELSSON

Vrah v kapuci

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

DETEKTIV KJELSSON

Vrah v kapuci

Copyright © Daniel Janů, 2021

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2021

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-051-8 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-052-5 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-053-2 (PDF)

Obsah

1. Kodaň, BurgerBar, Hveensvej 12, 27. června 2020, 12:03
2. Kodaň, Soldugvej 3, 17. června 2020, 08:12
3. Kodaň, Bio-Tekk, 10:15
4. Kodaň, Budova policie, 12:25
5. Fredriksholms kanal, Fyrskib No. XIII, 17:57
6. Švédsko, Malmö, Almgårdenspizzeria, 19:02
7. Dánsko, Kodaň, Kingstonvej 3, 19:45
8. Švédsko, Malmö, XariaaClub, 20:04
9. Dánsko, Kodaň, Policejní budova, 20:23
10. Dánsko, Kodaň, Policejní budova, 18. června 2020, 08:12
11. Švédsko, Malmö Sölvgatan, 18. června 2020, 09:05
12. Kodaň, BurgerBar, Hveensvej 12, 27. června 2020, 13:21
13. Kodaň, Vesterbrogade, 27. června 2020, 16:27
14. Kodaň, Gothersgade, 28. června 2020, 10:07
15. Kodaň, Vester Voldgade, 12:00
16. Kodaň, Budova police, 1. července 2020, 11:07
17. Kodaň, Amagerbrogade, Thai Hu, 1. července 2020, 16:16
18. Kodaň, Budova policie, 2. července 2020, 10:02
19. Kodaň, Andersens Blvd, 4. července 2020, 10:02
20. Kodaň, Budova policie, 4. července 2020, 12:24
21. Kodaň, Budova Nejvyššího soudu, 8. července 2020, 10:24
22. Kodaň, Dům Ragnara Bargolda, 9. července 2020, 20:24

Epilog

Pozn. autora

1. Kodaň, BurgerBar, Hveensvej 12, 27. června 2020, 12:03

Deset dní po zatčení Markuse Halgreða

Do BurgerBaru vchází štíhlá postava se žlutou čepicí na hlavě zaraženou do čela. Vesta stejné barvy s nápisem upozorňuje, že mladík patří ke kodaňské kurýrní službě.

„Mám tu pro vás zásilku,“ pronese směrem k dívce, která stojí u pokladny.

Položí balíček na pult.

„O ničem nevím,“ diví se.

„Zeptejte se vedoucího,“ navrhuje kurýr.

Dívka se usměje a mizí v úzkých dveřích za lednicí.

„Už máš to menu pro stůl č. 2?“ ptá se žena v zelenobílé uniformě BurgerBaru.

Mladík krájící zeleninu kroutí hlavou. „Za chvíli to bude!“

Kurýr se mezitím rozhlíží po místnosti. Je tu šest lidí. Dva dospělí s jedním dítětem v předškolním věku. Dvě holky a postarší muž. Od pohledu úředník. *To je můj cíl*, pomyslí si kurýr. *Stůl č. 2.*

Muž se nervózně rozhlíží kolem sebe. Jeho stůl je prázdný. Znamená to, že čeká na své jídlo.

„Tak se pohni!“ ozve se důrazným hlasem žena roznášející tácy s objednávkami.

Odchází.

„Musím to dělat podle objednávky,“ utrousí mladík u stolu.

To dá rozum, pomyslí si kurýr.

Žena v zelenobílé uniformě BurgerBaru pokračuje ke stolu č. 4.

„Jižní část Kodaně je mnohem klidnější,“ pouští se kurýr do rozhovoru s mladíkem, který připravuje zeleninu.

„Bydlím u Tarnbyparken,“ prozradí chlapec.

Kurýr přikývne, i když v této oblasti nikdy nebyl.

„Hotovo!“ ozvalo se z přípravný.

Mladík vzápětí donesl na talíři menu pro stůl č. 2 a položil ho na pult. Usmál se na kurýra a vrátil se zpátky. Postava se žlutou čepicí na hlavě se přiblížila k tácu a nepozorovaně vylila obsah malé lahvičky, kterou měla v ruce na připravený hamburger. Krátce na to se objevila dívka od pokladny.

„Vedoucí říkal, že o ničem neví.“

„Zvláštní, vždyť je tu adresa...“

„...Hveensvej 15,“ přeruší ho pokladní.

Aha!

„Přehlédl jsem se,“ omlouvá se kurýr. „Hveensvej 12 je skoro stejné jako Hveensvej 15.“

„Nic se neděje,“ podotkne dívka s úsměvem.

Kurýr jí úsměv opětuje. Natahuje se po balíčku a odchází.

O minutu později žena v zelenobílé uniformě přichází k pultu a odnáší tác s menu pro stůl č. 2.

„Vaše menu, pane,“ pokládá to opatrně před něho.

Muž pokyne hlavou, poděkuje a s radostí se natahuje po svém oblíbeném hamburgeru. Dvakrát si kousne. Slastně polkne. Zapije první sousta minerálkou a s úsměvem pokračuje ve svém obřadu požitkářství.

Kurýr nasedne na kolo, ale neodjíždí pryč. Jed působí právě teď. Chce být toho svědkem. Postarší muž dojídá poslední sousto své oblíbené pochutiny. Cítí se divně. Začíná pociťovat závrať. Natahuje ruku, aby se napil. Přestává dýchat. Přichází zástava srdce. Jeho hlava padá na tác s druhým hamburgerem. Žena v zelenobílé uniformě si toho všimne a běží k němu.

„Haló, pane. Jste v pořádku?“

Dotýká se jeho ramene, aby zjistila, co se stalo. Jeho oči jsou nehybné. Snaží se nahmatat krční tepnu.

„Pa-ne, bo-že!“ vyhrkne. „Je mrtvý!“

Otáčí se k pokladní.

„Zavolej šéfa! A záchranku!“

„Jo-jo!“

Holky se rychle zvedají od stolu.

Co se mu stalo?

Je opravdu mrtvý?

Otázky bez odpovědi se honí v hlavách všem přítomným v BurgerBaru, kteří se stali svědky úmrtí jednoho z hostů.

2. Kodaň, Soldugvej 3, 17. června 2020, 08:12

Kapitán Kjellsson se svým týmem dorazili do bytu Sandry Kysser. Celý ho prohledávají. Kromě dámského oblečení a pánské hygieny v koupelně nic důležitého nenašli. Do okamžiku, než se Romstromová rozhodla sundat obrazy.

„Páni!“ vyhrkne.

„K čemu má asistentka trezor?“ podiví se Bugunsen.

„Zřejmě toho o Sandře Kysser moc nevíme.“

„Otevřeme ho,“ pobídne je Kjellsson.

Seržant Bugunsen se postavil před šedivá dvířka s číselným zámekem.

„A kód asi nemáme?!“ pousměje se směrem ke kapitánovi.

„Zkuste datum narození.“

„Svoje?“

Kjellsson zakroučí hlavou a ohlédne se po něm.

„Žertoval jsem, kapitáne.“

„Sandra Kysser se narodila 1.11.1992.“

Bugunsen přikývne a zkouší číselnou kombinaci 0111.

Píp!

Na displeji se objeví červený nápis *ACCESS DENIED!* – *Přístup zamítnut!*

„Zkus jen rok,“ ozve se Romstromová.

Bugunsen zkouší číselnou kombinaci 1992.

Píp!

Na displeji se objeví zelený nápis *ACCESS APPROVED!* – *Přístup povolen!* Ve stejný moment se trezor otevřel.

„Zvládli jsme to,“ zajásá Bugunsen.

Kjelsson s Romstromovou vykročí k otevřenému trezoru.

Kapitán sáhne dovnitř a vytahuje nějaké složky. Opatrně, aby mu nevypadl jejich obsah. Ustupuje od trezoru, aby se mohl podívat, co je v těch složkách. Saffi mezitím vytahuje telefon a nějakou hotovost.

„No, to jsem nečekal,“ pronese Kjelsson a zvedá pohled ke svému týmu.

Romstromová hned nakukuje, co že to kapitán objevil.

Bugunsen stojí u notebooku. „Také jsem něco našel!“

„Myslím, že tady jsou jasné důkazy o tom, že Bio-Tekk a GDA společně pracovali na tajném experimentu.“

Složku zavře a slavnostně s ní zamává před očima všem ostatním.

„Nechápu, že lidi mají potřebu si schovávat takové dokumenty,“ poznamená Bugunsen. „Vždy se to může otočit proti nim.“

„V tomto případě, seržante, si myslím, že Sandra Kysser byla na stopě něčeho velkého,“ ozve se Kjelsson. „Anebo si to schovávala jako pojistku proti nim!“

„A co byste řekl na tohle?“ ukazuje rukou na spuštěný notebook.

„Neměla tam heslo?“ podiví se Romstromová.

„Ne,“ odvětlí seržant.

„Co tam máte?“ ptá se kapitán a přistupuje blíž k otevřenému notebooku.

Oh!

Muži se usmívají. Saffi se snaží zachovat ženský odstup, přece jenom se dívají na sex muže a ženy.

„Natáčela si sex se svými partnery?“ diví se Kjellsson.

„Kamery jsou nainstalované nedávno, podle záznamu, který zde máme,“ vysvětluje Bugunsen.

Aha!

„Partner je stejný,“ doplňuje seržant.

„Zjistěte, kdo to je. Bude se nám hodit jeho výpověď,“ nařizuje Kjellsson. „Třeba nám o hledané řekne něco víc.“

„Proč si ženská natáčí sex?“ diví se Saffi.

„To bys nám mohla vysvětlit ty,“ pohlédne na ní kapitán.

„Myslíš, že když jsem žena, že vždy proniknu do ženského světa?“

„Jo.“

Usměje se.

„Tahle ženská je velmi zvláštní. Sledujte její pohyby, její výrazy...“

„...při sexu?!“ vstupuje do toho Bugunsen.

„To není jen o tom, že si to užívá. To je jako by se tím krmila. Hladoví po sexu a chce ho víc a víc...“

„...Saffi!“ zastaví jí Kjellsson.

„Promiň.“

„To byl úplný psychologický rozbor,“ komentuje to Bugunsen

„Zjistěte, kdo je ten chlap!“ nařizuje Kjelsson. „Bere složky, notebook, i telefon. Určitě zjistíme, kam Sandra Kysser volala.“

Hm!

Policisté během následujících minut označili byt Sandry Kysser žlutočernou páskou a odešli.

Ω

Budova policie, 10:45

Kjelsson a jeho tým pokládají na stůl všechno, co přinesli z bytu hledané.

„Ty, prověříš všechna čísla z toho telefonu,“ ukazuje na Saffi. „A ty, projdeš důkladně ta videa. Víš, kolik jich je?“

„Jenom čtyři,“ odvětí Bugunsen.

„A je to ten samý chlap?“

„Jo.“

„Fajn, zkus zjistit, kdo to je. Potom projdi hard disk, jestli tam nebude ještě něco zajímavého.“

„Jasný.“

„A já odnesu tu složkou k Admunsenovi. Chci vidět ten jeho výraz v obličeji, až uvidí důkazy o spolupráci Bio-Tekku a GDA!“

Kjelsson vyrazí se složkou k veliteli kriminální policie. Na tváři má úsměv. Konečně získal něco, co dokazuje, že v GDA jsou šmejdi, kteří tajně experimentují na lidech. A jenom proto, že má doktor Halgred známé na vyšších místech, je GDA nedotknutelné. *To dnešním dnem skončilo.*

Vstupuje do prostorné kanceláře. Na tváři má spokojený úsměv. Plukovník si proto kapitána hned dobírá.

„Vyhrál jste v loterii?“

„Jestli je tohle Jackpot.“ Ukazuje na desky v ruce. „Tak ano.“

„Co jste přinesl?“

„Důkazy o tom, že Bio-Tekk a GDA pracovali na tajném experimentu.“

„Nějaké léky?“

„Raději se podívejte sám,“ podává mu složku.

„Kde jste k tomu přišel?“

„V trezoru u Sandry Kysser. V jejím bytě.“

„Proč by měla v trezoru takové věci?“

„Dobrá otázka.“

„Co víme, tak byla asistentkou pohřešovaného doktora Fabsena. Teď se pohřešuje i ona, nebo si myslíte, že utekla z Dánska?“

„Není žádný záznam o tom, že by opustila Dánsko. Pokud neodjela hned ten samý den do Švédska přes Öresundský most.“

„Neoslovíme kolegy v Malmö?“ navrhuje plukovník.

„Zkusit to můžeme.“

„V každém případě...“ ukazuje Admunsen na složku odhalující důkazy o tajném experimentování na lidských subjektech. „...tohle je bomba!“

Zaklepe prstem na béžové desky.

„Konečně máme něco neprůstřelného.“

„Požádám státního návladního o zatykač,“ natahuje se Admunsen po telefonu. „Vy jeďte sebrat doktora Halgreda!“

„To udělám s radostí!“ zazubí se Kjelsson a opouští místnost.

Romstromová i Bugunsen netrpělivě očekávají příchod svého kapitána. Ten přichází o několik minut později. Vstoupí do dveří a s radostí oznamuje všem, že jedou do GDA pro doktora Halgreda.

„To je skvělá zpráva!“ prohlásí Saffi.

„Plukovník zajistí zatykač a my pomalu vyrazí do GDA.“

Seržant Bugunsen se zvedá ze židle a společně s Romstromovou odcházejí za Kjelssonem. Kapitán se natahuje pro kabát. U výtahu se ptá Bugunsena, co zjistil?

„Ten chlap se jmenuje Markus Alverd.“

„Ten pohřešovaný doktor Alverd?“

„Ano, kapitáne.“

„Začíná to být zajímavé.“

„To číslo je nedostupné,“ připomíná se Romstromová, co zjistila ona.

„Musíme zjistit, komu to číslo patří.“

„Jestli měl předplacenou kartu, tak to nikdy nezjistíme.“

„Jsem si toho vědom, seržante.“

Bugunsen souhlasně přikývne.

Výtahem se dostávají do podzemních garáží. Bílý Saab už na ně čeká. Kjelsson usedá za volant. Dveře bouchnou. Přední, zadní. Vozidlo se dává do pohybu. Vyjíždí ven.

Ω

Plukovník Admunsen sedí za svým stolem a pročítá si informace, které mu Kjelsson přinesl. Po chvíli se připravuje, že zavolá státnímu návladnímu o zatykač. Jeho ruka sáhne po telefonu. V tom jej vyleká zvuk, který oznamuje příchozí hovor.

„Admunsen.“

„Krassov.“

Admunsen protočí oči, protože ví, že to bude zase nějaká jobovka. *Jak já toho člověka nemusím, pomyslí si.*

„Děje se něco náčelníku?“

„Chci se zeptat, jak probíhá vyšetřování? Už jste našli něco na tu Sandru Kysser?“

„Kapitán Kjelsson byl se svým týmem v jejím bytě.“

„Našli něco?“

„Ano. Důkazy o tom, že GDA pracovali s Bio-Tekkem na tajném experimentu...“

„...chcete mi říct,“ přerušuje ho Krassov, že ta ženská měla v bytě takové důkazy?“

„Ano.“

„Chci je vidět.“

„Už jsem poslal Kjelssona, aby zatkl doktora Halgreda.“

„Proč jste mě o tom neinformoval?“

„Je to v mé kompetenci.“

„Ale já jsem váš nadřízený!“ vykřikne.

„Myslel jsem, že jsme na jedné lodi, náčelníku! A chytání zločinců je náš úkol.“

„Asi jste zapomněl, že GDA je pod ochranou lidí z vlády.“

„Nezapomněl, náčelníku. Teď mám však v rukou důkazy, kterými dokážu, že GDA páchají nelegální činnost.“

„Předáte to Úřadu pro organizovaný zločin.“

„Cože?“

„Slyšel jste. Musím to snad opakovat?“

Admunsen zakroučí hlavou a v první moment nemá slov. Nadechuje se a hodlá se s náčelníkem hádat.

„Je to náš případ!“

„Asi jste mě neslyšel, plukovníku.“

„Slyšel, ale nenechám ten váš slavný Úřad slíznout smetanu!“

„Sám jste řekl, že jsme na stejné lodi.“

„Ovšem. To se ale týká pronásledování zločinců. Nikoliv toho, že někomu předáme případ i s důkazy, aby ho uzavřel.“

„Je to rozkaz, plukovníku.“

„Chcete, abychom předali Úřadu pro organizovaný zločin náš případ?“

„Ano.“

„Chcete, aby se váš zeťák blejsknul?“

„Co jste říkal?“

Admunsen toho měl plný zuby, a proto mu to všechno řekl. Počínaje akcí Hellerup, jak musel odvolat své policisty. Věčným zpochybňováním kapitána Kjelssona a teď by měli předat jasný případ? To se mu nechtělo udělat. Ne znovu!

„Teď mě poslouchejte, plukovníku. Pokud nesplníte můj rozkaz, postavím vás mimo službu...“

„...a za co, náčelníku?“ přerušil ho Admunsen. „že chci, aby moji lidé dotáhli ten případ do konce? Jestli si myslíte...“

„...asi jste mi nerozuměl!“

„Ne!“

Plukovník zavěsil.

„Teď bych nechtěl vidět obličej náčelníka Krassova,“ šeptne Admunsen a vzápětí volá ministru vnitra Martinu Olsenovi.

„Admunsen.“

„Proč mi voláš?“ ptá se hlas na druhé straně.

„Kjelsson se svým týmem našel v bytě hledané Sandry Kysser jasné důkazy o tom, že Bio-Tekk a GDA společně pracovali na nějakém tajném experimentu.“

„Jak k nim obyčejná asistentka přišla?“

„Zřejmě to nebyla obyčejná asistentka.“

„Ne to nebyla. Máš pravdu, Byla to vražedkyně a plánovala pošpinit Bio-Tekk.“

„Skoro si myslím, že to tak nebylo.“

„A jak to podle tebe bylo?“

„To nevím,“ odvětlí Admunsen. „Až snadno jsme získali důkazy proti té Sandře Kysser. Přesto v jejím bytě jsme našli důkazy o spolupráci Bio-Tekku a GDA. Experimentovali s lidskými subjekty. Tady není o čem mluvit. Porušili zákon a ne jeden.“

„A proto mi voláš? Pošli tam své lidi.“

„Volal mi Krassov.“

„Aha!“

„Chce, abych to předal Úřadu pro organizovaný zločin.“

„A proč jako?“

„To mi neřekl. Z moci úřední,“ odpoví Admunsen. „Já si však myslím, že to dělá proto, že tam slouží jeho zeťák. Sakra! GDA jsme podezřívali, když řešili ten případ s tím strašákem. Neměli jsme však žádné důkazy. Ale teď je máme.“

„Pošli tam svoje lidi. S náčelníkem to vyřeším.“

„Díky.“

„Hm.“

Krátce na to zavolal plukovník státnímu návladnímu, že potřebuje zatykač na Markuse Halgreda a povolení k prohlídce GDA Institutu. Zmínil se o důkazech týkající se spolupráce s Bio-Tekku na tajném experimentování za použití lidských subjektů.

„Myslím, že budete potřebovat papíry i ke vstupu do Bio-Tekku!“ řekl státní návladní Hakassen.

Plukovník poděkoval a volal kapitánu Kjellssonovi, že mají požehnání k zatčení Markuse Halgreda. On se postará o nového ředitele Bio-Tekku, Adolfa Jacobsena.

3. Kodaň, Bio-Tekk, 10:15

Všichni zaměstnanci Bio-Tekku byli posláni domů, kromě bezpečnostní agentury, která bude objekt střežit po odchodu policie. Nový ředitel Jacobsen byl odveden v poutech kodaňskou kriminální policií. Objekt bude pod vedením poručíka Blomvista podroben důkladné prohlídce.

Plukovník Admunsen s dalšími uniformovanými policisty odvezli Adolfa Jacobsena na oddělení, kde ho podrobí výslechu. Celou dobu opakoval, že muselo dojít k nějakému nedorozumění. „Vůbec nevím, o co se jedná. S GDA nemá Bio-Tekk nic společného.“

„Nebojte, seznámím vás, se všemi důkazy, které jsme proti vám získali,“ řekl mu Admunsen.

„Myslím, že nemáte vůbec nic,“ usmíval se Jacobsen.

„Říká vám něco jméno Sandra Kysser?“ ptá se ho Admunsen.

„Pracovala u nás.“

„A to je vše?“

„Co byste chtěl slyšet? Byla asistentkou doktora Fabsena a pak ho zabila. Chtěla pošpinit dobré jméno Bio-Tekku. A pokud se nepletu, je po ní vyhlášeno pátrání.“

„V tom se nepletete, ale byla to ona, od koho máme důkazy o vaší spolupráci s GDA.“